

»SLOVENE« velja
po pošti na vsi strani Jugo-
slavije in v Ljubljani:
za celo leto naprej . . . K 84—
za pol leta . . . K 42—
za štiri leta . . . K 21—
za en mesec . . . K 7—
Za inostranstvo celoletno K 95—
Sobotna izdaja:
za celo leto . . . K 15—
za inostranstvo . . . K 20—

SLOVENE

Inserati:
Enostopna petstvarica (30 mm
široka in 3 mm visoka ali sfo
prostor)
za enkrat . . . po K 1-20
uredni razpis . . . po K 1-30
Pri naročilu nad 10 objav
popust.
Najmanjši oglas 50/30 mm K 4—
Poslano:
Enostopna petstvarica K 3—
Izbaje vsak dan izvenredni po-
nedeljek in dan po prazniku,
ob 3. uri jutraj.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rekopisni se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. Uredn. telef. št. 50, upravn. št. 332.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun politne krm.
Ljubljanske št. 850 za naročnine in št. 349 za oglase,
avstr. in češke 24.797, ogr. 26.511, bosn.-herz. 7582.

Protirevolucija v Budimpešti.

LDU Dunaj, dne 26. junija. (ČTU). V »Journalu« opisuje očividec torkovo proti-revolucijo v Budimpešti. Oficijsko poročilo madžarske vlade o dogodkih je potvorba resnice. Prevrat niso poizkusili samo klerikalni elementi ter zapeljani vojaki, ampak tudi socialno-demokratsko delavstvo in vojniki, ki so sili terorja Bele Kuna. Prevrat se je ponesrečil, ker ima vlada doslej v posesti še vse arzenale in razpolaga z malo vojsko, ki je kraljevsko plačana in drži s Kunom. Sto mrtvih žrtev je v terek zvečer pokrivalo budimpeštanske ceste. Tisoči so bili aretirani in brezštevilni že obsojeni pred revolucionarnim tribunalom, ki deluje hitro in obsodbe takoj izvršuje. Bajse so madžarsko ozemlje, ki so ga izpraznili Rumuni, zasedle čete segedinske vlade, ki razpolaga z 20.000 možmi. Ako se ne posreči v najbližjih dneh nov prevrat, stoji Madžarska pred večerom državljanske vojne. Kljub vsem zanikanjem, je položaj vlade svetov obupen.

LDU Dunaj, 26. junija. (ČTU). »Zeit« poroča, da je madžarska vlada svetov rabila polnih trideset ur, da se je posvetovala in sporočila tudi inozemstvu, da je v Budimpešti izbruhnila večja protirevolucionarna vstaja. »Extra-Blatt« že pokopuje madžarski sistem svetov in piše, da ne vladajo žalostne in brezupne razmere samo v glavnem mestu, temveč tudi po vsej ostali Mažarski. Lakota je pognala tudi doslej še omahljive elemente v nasprotni tabor sedanjega režima. Konec komunističnega poizkusa, ki je na Madžarskem doživel politični in gospodarski polom, se bliža z ogromnimi koraki. »Neues Wiener Tagblatt« piše o prokletstvu, ki leži nad nesrečnim glavnim mestom Madžarske, toda danes že vre in se širi med delavstvom ogorčenje, ki močno narašča ter bo kmalu pregnalo krvoločne mogočnjake.

Potopljene ladje.

Reuter je oznanil te dni svetu, da so Nemci pognali v par urah svoje brodoge v globokine morja. Ta dogodek je po svoji silovitosti in ogromnosti brez primere v zgodovini človeštva. Ladjeve, ki je zginito s sveta, je bilo po svoji sili in svojem obsegu skoro strahovito prikazen. Le brodoge angleškega svetovnega imperija se da po ogromnosti z njo primerjati. Nemško ljudstvo je z največjimi žrtvami, z največjo

pridnostjo in štedljivostjo gradilo svoje ladjeve tekom desetletij. Nemška tehnika in nemška znanost sta potrosila neizmerno duha, iznajdljivosti in temeljitosti zgradbi tega brodoge. Ideja velikega narodnega brodoge je prodrila v ljudske mase in preprijala mišljenje in hotenje skoro vseh slojev. Mornarica, ki je danes ni več, je bila znamenje nemškega povzdiga in dokaz veličine nemškega imena. Socialna zakonodaja Nemčije, uprava njenih mest je bila gotovo vzorna in visoko razvita; a ni je bilo stvari v javnem življenju Nemčije, ki bi bila v taki meri vir samozvesti in ponosa, kakor je bilo vojno brodoge, ki so ga Nemci v terek razstrelili. Šele to razpoloženje in čustvovanje nemškega ljudstva nam more obrazložiti, kako je nemški državni zbor sprejemal skoro brez ugovora kar po vrsti najogromnejše državne proračune za mornarico. Na tej mornarici visi mnogoleten trud, visi tihi pot in napor nemškega proletarijata.

Na njej so ležali upi in najdrznejše sanje nemškega kapitalizma, ki je pod zaščito oklopnjač in križark prodiral na daljni vzhod in zapad. Vojno brodoge je bilo kakor zid, ki naj brani in varuje nemoten razvoj trgovskih odnosov v tujini. Bilo je grožnja gospodarskim tekmečem in strah podjarmljenih prekmorskih plemen. Brodoge je omogočevalo izrabljanje in izmозgavanje nerazvitih narodov Afrike in Azije ter bilo tako znanik nemškega imperializma na oceanih.

Če pomislimo, da so vsi civilizirani narodi videli v vojnem brodogu sredstvo trgovskega in obrtnega povzdiga, potem nam potopitev nemške mornarice kliče v zavest najsrčnejše znake predvojnega mednarodne politike. Ljudstva vseh držav so nosila skozi desetletja neznosna finančna bremena, se pogrezala v vedno večjo revščino le radi tega, da so oklopnice in drednoti rasli in ščitili interese male skupine podjetnikov in kapitalistov. Ti so znali proglaševati svoje koristi za koristi naroda in države in so spremenili državni ustroj v orodje svojih zasebnih in družinskih namenov. Posrečilo se jim je, vdiniti si vso fizično in duševno moč ljudstva in jo uporabljati po svojih gospodarskih namenih. Ljudstvo je prišlo v položaj, da je napadalo in ogroževalo brez vsakega očitka vesti in brez zle misli druga, ravnotako dobrohotna in nezavedna ljudstva.

V Nemčiji je bila ta imperialistična politika posebno tragična. Ljudstvo je zgubilo vsled spretnega agitatoričnega delovanja podjetnikov, vsled premišljenega delovanja časopisov in znanstvenikov sčasoma

ma vsako zavest svojega položaja. Mesto odpora je bilo navdušenje, ponos in veselje. Strašna in trda je kazen, ki je zadela nemško ljudstvo za njegovo nezavednost.

Potopljene ladje pomenjajo, da se je pričelo uničevanje političnih instrumentov predvojnega mednarodnega življenja. Ta prikazen pomorskega militarizma ne more in sme priti v novo dobo. Zato lahko rečemo, da se to brodoge ni potopilo Nemčiji, temveč onim svetovnim silam, ki hočejo še nadalje vladati s takim orodjem zemljo.

H. Friškovec:

Vojni invalidi.

Veliki svetovni požar je uničil stara naziranja ter ustvaril novo dobo z novimi neomejenimi možnostmi; toda nastale so tudi nove zahteve do posameznika in do skupne celote. Brzi prehod je bil za marsikoga težak in usodepoln. Brezštevilne množice so žrtvovalе življenje v borbi za osvoboditev svojega naroda. Stotisoči so si nakopali kal bolezní ali so vsled telesnih poškodb izgubili precejšen del sposobnosti, skrbeti za svoj obstanek. Skrbeti zanje ter jim nadomestiti to, kar so izgubili na materialnih možnostih, je častna in hvaležna obveznost države, ki se ji ne more in tudi neče odtegniti. Kdor pa ima še dovolj krepke volje in veselja do dela in dočle podlež v borbi za obstanek, ta se mora prilagoditi razmeram ter začeti boj z modernimi sredstvi.

Pravzaprav danes skoro nimamo več pohabljenec! Krasna priboritev, višek zdravniške in ortopedične vede so oni umotvorili, ki nadomeščajo roko in nogo, da je zopet sposobna za delo. Naloga socialnega skrbstva je, da preskrbi vsem tem tisočem proteze na državne stroške in jih tudi še pozneje po potrebi preskrbuje z njimi. Vendar pa naj pohabljenec in invalid ne postane brezdolni užitek skromne milostne pokojnine, ne pijanec ali berač, temveč ostane naj porabljiv delavec. Skoraj vsak invalid si lahko pribori možnost, da skrbi sam za svoj obstanek in ni nam skoro več potreba, da govorimo o resničnem pohabljenstvu. Prehranjevalni prispevki niso nikdar tako visoki, da bi bilo mogoče tudi na najbolj skromen način od njih živeti. Med onimi, ki so postali pohabljeni vsled v vojni zadobljenih ran in ki ne morejo več prosto rabiti svojih udov, se zamorejo priučiti dela le oni, ki imajo sami za delo resnično veselje in trdno voljo. Nihče naj torej ne izgubi poguma in naj ne obupa nad bo-

dočnostjo; naj se le resno potruži, da popolnoma zadosti zdravnikovim predpisom in da z vno in vztrajnostjo izvršuje potrebne vaje.

Celo invalidi, ki so brez enega ali več udov, zamorejo s pripravnimi umetnimi udi, ki jih dobe v invalidni šoli čisto, da skoraj vedno, izvrševati svoj stari poklic; seveda se morajo sami zadostno potruditi, da na pravi način izrabljajo, kar jim je še ostalo in se učé uporabljati umetne ude. Kdor pa ne more več izvrševati svojega prejšnjega poklica, pa gotovo v kakem drugem poklicu nekaj doseže. Ne sme se pa ustrašiti truda in se mora z energijo in pridnostjo uživati v nov posel.

Kdor potrebuje strokovnih nasvetov v izbiri svojega poklica, jih gotovo najde v invalidnici in tam bo tudi našel priložnost, da se pripravi za svoj novi poklic ali da se zopet uživi v starega. Ostati pošten, stori vse, kar sedanjost od nas zahteva in k čemur ga njegova nadarjenost usposablja, to se pravi zavarovati si bodočnost. Nihče naj se ne smatra za nepotrebne ude človeške družbe; s ponosom naj stori vse, da čimprej, kljub prizadetosti izgubi, postane delujoči in pridobi vajoči član družine! Ni umestno, da pohabljenca prijatelj ali sorodnik le pomiluje radi nesreče. S pristranim sočutjem naj mu pomaga, da zaupa sam vase in naj mu tako krepí zaupanje v boljšo bodočnost. Tako začne invalid misliti na samostojno preživljanje, in to mu bo danes vsled zdravniške vede tudi mogoče.

Izguba ene ali tudi obeh nog omejuje gotovo možnost samostojnega preživljanja, nikakor pa je ne more uničiti. Zmožnost premikanja ostane ohranjena, ročnost pa pri izgubi noge sploh nič ne trpi. Izguba roke ali ene lakti sposobnost preživljanja omejuje, nikakor pa ne povzroči popolne nesposobnosti.

Končno je treba še omeniti, da nikar ni pretežko, priučiti se novemu poklicu; kajti večina vojnih udeležencev je v starosti, ko so še dovzetni za nov posel. Ni potrebno, da te vojne žrtve sprejemajo kot miloščino od nas to, kar so opravičeni od nas zahtevati. Njihova pravica je, da dobe delo in prehrano po svojem talentu in svoji pridnosti, njihovi predizobrazbi in usposobljenosti.

Narod. predstavništvo.

LDU. Belgrad, 25. junija. V današnji seji sta bili stavljeni dve interpelaciji, in sicer interpelacija poslanca Mihajla Jo-

LISTEK.

Pozabljene besede ljubezni.

1.

Nekoč se je zgodilo, da je vila, lepa ko cvetlica, srepa kakor kača, ki se pod njo skriva, sklenila, da se bo maščevala nad vsemi ljudmi velike pokrajine.

Kje je bila ta pokrajina? Ali je bila na planinah, ali ravninah, na bregu reke ali na morskem obrežju? Ne vem; o tem ne pripoveduje pravljica.

Kakšna pa je bila žalitev, da je vilo tako razsrdila?

Pravljica niti o tem ne govori; morda so jo pozabili povabiti h krstu kraljeve hčerke, ali bržkone je bilo kaj drugega; ne vem, ampak samo toliko vam povem, da je bila vila zelo razsrdjena.

Povpraševala je, kako bi ljudi kaznovala. Ali naj pošlje tisoč ognjenih duhov, ki bi izpremenili pokrajino v morje plamenov, ali naj pozove tisoč malih duhov, da bi zapustili svoje skrivališče v bezgu in cvetlicah, tako da bi žalostno ovenele, ali naj bi vse mlade lepe deklice izpremenila v stare ogabne babe?

Lahko bi bila odprla vrata strašnim sapam, na njen ukaz bi bile gore bruhale po vsi pokrajini potoke žgoče lave, lahko bi bila ukazala solncu, da bi menjalo svojo pot, tako da bi nastala na zemlji večna

tema — ali vse to se ji ni zdelo zadosti strašno.

Torej nič tega, temveč vzela je le ljudem — možem in ženam — dve besedici, dve božji besedici: »Ljubim te!«

In ko je to napravila, je zagnala peklenški smeh in izginila.

2.

Izpočetka ljudje še zapazili niso, da jim nekaj manjka. Samo zdajpazdaj se jim je zdelo, da nekaj pogrešajo, ali nič niso vedeli, kaj bi to bilo. Zaljublenci, ki so si obljubili na večer sestanek v tihi utici, in zakonski, ki so se pogovarjali za spuščenimi zavesami v veseli kamrici, so naglo prekinili svoje ljubkanje ter so se polni začudenja in pričakovanja gledali. Čutili so, da bi radi nekaj povedali; nekaj, kar so bili vajeni; nekaj, kar so zmeraj, zmeraj ponavljali, bodisi kakor vprašanje ali odgovor, a niso vedeli, kaj bi to bilo. Premišljevali so, pa se niso mogli domisliti, vznemirjali so se, ali domisliti se niso mogli.

Med tem pa niso ljudje še preveč trpeli vsled izgube dragocenih besed, zakaj imeli so v utero še mnogo, mnogo drugih ter tudi tisočero ljubkanje. — Ali, oh! To ni trajalo dolgo, pa so padli v globoko žalovanje. Zastonj so se ljubili, zastonj so si dajali najbolj nežna imena, niso jim bili dovolj najbolj sladki poljubi; zastonj so si prisezali, da umrje drug za drugega; zastonj so si dejali »dušica moja« in »sreča moja«, čutili so po naravnem nagibu

potrebo povedati in slišati še nekaj drugega; nekaj, kar je bilo krasnejše, ko vse druge besede ljubezni.

Po žalosti so se pričeli prepiri. Ker ni bila njih sreča, kakor so mislili, popolna, niti niso vedeli, kaj jim manjka, so si dajali trpke očitke, dolžili so drug drugega hladnosti, izdajstva, niso verjeli v nežnost, ki se ni uresničila tako, kakor so si želeli.

In tako je prišlo, da so utice ostale prazne, ker se v njih niso shajali zaljubljeni in zakonski so sedeli drug od drugega.

V vsi pokrajini je zavladala žalost, zakaj more li radost biti tam, kjer ni ljubezni?

Če bi bila svet opustošila vojska, ali če bi bila ljudi pomorila kuga, bi ne bili bolj žalostni in bolj obupani, kakor po izgubi dveh besedic ljubezni.

3.

V ti nesrečni deželi je živel pesnik, ki je bil še posebno pomilovanja vreden. Pa ne morda, da bi bil obupal, ker ni mogel že onih izgubljenih besedic šepetati svoji ljubljenci ali jih slišati iz njenih sladkih ust — zakaj ljubice ni imel, a bil je liričen pesnik in ni mogel dokončati pesmi, ki jo je pričel ono usodno uro, ko je vila izgovorila svojo kletvo. In pesem se je imela končati baš z besedama: »Ljubim te!« bilo je naravnost nemogoče izmisliti drugo izpremenje

Pesnik se je bil na čelo, ga naslonil v dlan ter vprašal samega sebe: »Pa menda se mi ni zmešalo?« Gotovo se je spomnil, da je ob začetku svoje ode dobro vedel oni besedi, ki sta imeli stati pred zadnjim klicajem. V dokaz, da je vedel to nesrečno, pozabljeno zadnjo izpremenje mu je bilo, da je bil že napisan verz, ki se je imel ujemati s to poslednjo izpremenje, da je čakal nanj in ni hotel drugega nego ust, ki potrebujejo, da bi se združila v poljub, še enih ust.

In na ta važen prepotrben stavek je pozabil, ni se mogel domisliti, da ga je kdaj vedel.

Bila je v njem neka tajnost, pa naj že bo, kar hoče, pesnik je o tem neprestano premišljeval. Padel je v globoko melanholijo, zakaj nič ni za pesnika bolj grozno, kakor če ne more dokončati začete pesmi. Bežal je od ljudi, bežal je v gozd, posedal ob žuborečem potočku, kjer so vile in gorski duhovi plesali svoj ples v luninem svitu.

4.

Ko pa je nekoč tako sanjal pod zelenimi drevesi, ga je zagledala zlobna in hudobna vila in se je v tem trenutku vanj zaljubila. Vile niso pretirano sramežljive in preje nego poljubi metulj rožo, je pritisnila svoje ustnice na njegove in dasi je bil pesnik v duhu tako zaposlen s svojo odo, je bil vseeno ves iz sebe. Radovoljno se je dal vili odpeljati v zlatem vozu, ki sta bila vanj vprežena krilata konja, v sinjo

benik. Na njegovo inicijativo se je zbralo okoli njega precejšnje število prijateljev glasbe, ki so sklenili tudi v Mariboru ustanoviti »Glasbeno Matico« z istim delokrogom kot ga ima ljubljanska. Na njegov poziv se je odzvalo nad 100 pevcev, ki so bili pripravljeni vstopiti v novo društvo. Ustanavljanje zavoda je v najlepšem razvoju, zbor sam pa je v tej kratki dobi pridobil dne 21. t. m. koncert v Götzovi dvorani, s prijaznim sodelovanjem ge. koncertne pevke Mire Costaperaria — Dev.

Koncert je imel krasen uspeh. Mariborsko slovensko občinstvo je napolnilo lepo dvorano, ki je malo manjša kot ljubljanska Unionova, pa bolj akustična, do zadnjega sedeža. S ponosom smo gledali izbrano slovo občinstvo, kakšna razlika Maribor sedaj in prej pod nemškim tiranstvom. Slovesno razpoloženje je vladalo med celim občinstvom, z napeto pozornostjo so pričakovali vsi nastop ge. pevke in zbora. — Gospa Costaperaria je nastopila v dveh presledkih. Poznamo dobro go. pevko še iz onega časa, ko je Mira Devova bila ljubljenska ljubljanskega koncertnega občinstva. Že nekaj let je od tega, a njen glas medtem ni trpel, nasprotno pridobil na sigurnosti in stalnosti. Njen glas ima še danes isto svežost in milino, isto lahkoto nastavka in isto ljubko barvo. Posebno mil je v svojih legah, prehaja iz ene lege v drugo z lahkoto, kakor je lastna le mojstersko izvežbani pevki. Pela

je domače in slovanske pesmi, občinstvo je sledilo vsaki pesmi z velikim navdušenjem, aklamiralo jo živahno tako, da je morala navreči dve pesmi. Dobila je lep venec v spomin na ta nastop, mi pa jo ohranimo v hvaležnem spominu in upamo, da bomo še večkrat imeli srečo slišati jo pri koncertih naše »Matic«. — Zbor je nastopil z narodnimi pesnimi in pel tudi Medvedovega »Popotnika« in Foersterjev »Vodnikov venec«, zadnje s spremljevanjem orkestra. Že takoj prvi akordi so pokazali, da je zbor pod vodstvom mojstra. Izvajanje je bilo natančno in umetno dovršeno. V zboru so zastopane najboljše moči. Tenor, dasi nekoliko slab, je čist, gibčen in zvonek, posebno glas g. Živka, ki je pel solo v »Popotniku«. Škoda bi bila velika za ta lep lirichen tenor, ako se ga ne bo izšlo. Basi razpolagajo z bajno nižino, posebno se je opazilo močnejši in ponosni bas g. dvornega tajnika Posege. Srednji glasovi so dobri in zanesljivi. — Veseli nas, da so se za prvi koncert izbrale ravno naše in srbsko-hrvaške narodne pesmi, ki so se zelo zane-marjale dosedaj, ali pa pele le po zakotnih prostorih. Lepa je naša pesem, zato na koncert ž njol Delala nam bo povsod čast, posebno če se jih tako poje, kakor hoče g. Dev. — »Glasbeni Matici« želimo mnogo sreče na njenem potu, naj ji bo ljubljanska Matica vzgled za delo na glasbeno-kulturnem polju. —N.

VESTNIK ORLOVSKE ZVEZE

Proslava Vidovega dne. Predsedstvo O. Z. se po zastopstvu v krogih udeležil proslave danes v petek ob 7. uri zvečer pred Mestnim domom; v slučaju neugodnega vremena v veliki dvorani istotam. Zbirališče ob pol sedmih zvečer v Jugoslovanski tiskarni (pritličje). Jutri v soboto ob 10. uri dopoldne se udeležimo slovesne sv. maše v stolni cerkvi. Na zdar! Predsedstvo.

Vrhiško okrožje »Orlov« priredi okrožni izlet združen z javno telovadbo in vrtno veselico dne 27. julija v Borovnico. Natančen spored priobčimo. Na zdar!

Orlice na Vrhniki. Redna telovadba za Orlice je vsako nedeljo in vsak praznik dopoldne od 4. do pol 6. ure v telovadnici nove ljudske šole. Le izjemno, to je kadar pride vadiatelj iz Ljubljane, se vrši telovadba v Društvenem domu od pol 3. ure naprej. Na programu je lep ples s šerpami po francoskem vzorcu. Na zdar!

Vrhiški Orel priredi v kratkem pešizlet v Polhov gradec. Fantje nastopijo pri prostih vajah in na orodju. Vabimo tudi bližnje odseke, da se po možnosti udeležijo izleta. Dan in spored priobčimo. Na zdar!

Vestnik S. K. S. Z.

* Kat. slov. izobr. društvo v Mekinjah ponovi v nedeljo 29. junija ob 3. uri popoldne izvirno novost, Finžgarjevo »Verigo«. Pred igro zapoje številni pevski zbor pod vodstvom pevovodje gosp. nadičič. Primožiča par mešanih in moških zborov. Okoličani prihitite v nedeljo v Mekinje. Na svidenje!

* Društvo sv. Jožefa v Trzinu je priredilo v nedeljo 22. t. m. popoldne vrtno veselico s petjem, godbo in šaljivo pošto pri Krvinu. Društveniki so kuhali znane tržiške bržole, ki so se kaj dobro razprodale. Prostorni vrt je bil prenapolnjen z društveniki in njihovimi prijatelji. Društvena godba je pridno svirala in kratkočasila navzoče do večerne ure.

Aprovizacija.

a Nakazila za moko naj si preskrbe peki in trgovci v petek, ker se v soboto, 28. t. m. ne bodo dobivala.

Kdor ve kje se nahaja družina goriškega begunca Jožefa Medveščeka, žena Ana in sin Anton, naj sporoči posredovalnemu uradu za begunce v Ljubljani.

Našel se je mrliški list o padlem vojaku Juriju Murko. Listina se nahaja v našem upravnistvu.

Zatekel se je sivorjav lovski pes. Poizve se v Rožni dolini 145.

Loyska psica-fermačka se je izgubila. Pisce je rujava barve z belo liso na prsih in alihi na ime Priba. Odda naj se pri hišniku Čopova ulica št. 19. 3805

Usnjalo streho za kočijo prodaja P. Bizo- vik 19 pri Ljubljani. 3803

Kupujem harmonije in klavirje vsake vrste ter plačam po najvišji cen. Ivan Kala, izdelovalec harmonijev, Ljubljana, Komenskega ulica 36. Ravno tam se sprejme tudi mizarški pomočnik z vsi oskrbo. 3801

Kot pomoč gospodinjici se sprejme vseskozi zanesljiva, rajši priletna oseba za večje gospodinjstvo oziroma nadzorstvo za boljše kuho. — Pismene ponudbe na upravo »Slovenca« pod št. 3806.

Krasno posestvo z mlino in prvovrstnim zemljiščem vodna moč, električna razsvetljava, v bližini Celja, se radi izselitve za nizko ceno prodaja. Pojasnila se dobijo iz prijaznosti v Kolodvorski ulici št. 31.

Proda se 4 in pol konj (Penny, leta star 138 cm), izborno uvožen. Proda se tudi elegantna konjska oprema in lep lahki voziček (kočija za 2 do tri osebe). — Na željo se odda h kočiji tudi srednjevelik konj (153 cm), ki je sposoben za vsako vožnjo in za ježo. Istotam se prodaja manjši tovorni voz (zelo poraben za prevoz paketov, sadja, specialnega blaga i. dr.) ter konjske prsne opreme. — Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 3796.

Prodajalka Lasne mreže

Specerijske stroke se sprejme. Pismene ponudbe na: Ljubljana, poštni predal 121. 3799

Mlinarji!

4 tečajni celotne mlinске oprave in 4 stope so takoj na prodaj. Elektrarna v Brodih pri Vranskem.

Priporočam:

žepne svetilke, baterije in karbidne svetilke

KARBID 475

zdrobljen, finejše vrste za sobne svetilke, ter različne gorilce, nadalje vsakovrstne vžigalnike granate in ploščnate, ter kamenčke i. dr.

Ignacij Vok

trgovina s šivalnimi stroji in kolesi Ljubljana, Sodna ulica 7.

Lasne mreže

enostavno in dvojno pletene priporoča M. PODKRAJSEK, frizer, Ljubljana.

Naročajte „Slovenca“!

Pozor!

Cenjenim trgovcem, občinstvu in drugim odjemalcem priporočam zalogo brunšviških salam, kakor tudi salam iz gnatji po najnižjih cenah. Pri tej priliki opozarjam, da je moja tvornica za izdelavo različnih salam, klobas in klobasic

prvo in edino jugoslovansko podjetje na Kranjskem.

Moja tvornica je bila že l. 1904 na mednarodni razstavi v Parizu najvišje odlišovana.

Pričakuječ mnogobrojnih naročil jamčim za točno in solidno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

Franc Golob, mesar in prekaževalec v Sp. Šiški pri Ljubljani.

Na novo izšel:

Slovenski „FAVORIT“

Albumi po K 3-20, s poštino K 3-50, po povzetju K 4.— (Za preprodajalce popust).

Dobivajo se vsi kroji in albumi pri trdki

Glavno zastopstvo za Jugoslavijo.

M. RANTH, Ljubljana, Marjini trg 3.

Mestni magistrat Maribor.

Razpis mesta inženirja.

Mesto Maribor vzame enega, eventualno več inženirjev v službo. Pogoji za sprejem so:

a) jugoslovansko državljanstvo, b) zadovoljivo zdravstveno stanje, c) popolna znanost slovenskega jezika, d) absolviranje inženirske stroke na kakšni visoki tehnični šoli z obema državnima izpitoma, e) starost ne čez 40 let, f) primerna praksa.

Plača in pokojnina kakor pri državnih uradnikih. Prosilci, ki niso bili do sedaj nastavljeni v kakšni javni službi, se sprejmejo definitivno še le po enoletnem zadovoljivem službovanju.

V drugi javni službi izvršena leta so zaračunajo po dogovoru.

Plača oziroma uvrščenje v gotovi činovni razred je odvisna od dose-danje prakse prosilca.

Dobro kvalificirane moči lahko računajo s hitrim napredovanjem.

Določene ponudbe je predložiti najpozneje do 10. julija 1919 mestnemu magistratu v Mariboru, ki daje tudi vsa eventualna zaželjena bližja pojasnila.

Maribor, dne 24. junija 1919.

dr. Pfeifer s. r.

TRGOVEC

invalid, soliden in marljiv, železninske ter mešane stroke, z dobrimi spricvali, želi primerne službe na deželi. Pisma se prosijo na upravo, pod št. 3800.

Večje število

delavcev

za vzdrževanje cest in ulic išče mestna občina ljubljanska. Zglasiti se je pri cestnem nadzorstvu na magistratu med 11 in 1 uro popoldne.

Upognjeno pohištvo

je zopet začela izdelovati Tovarna lesnih izdelkov in upognjenega pohištva

I. Bahovec nasl.

Duplica — Kamnik

Kompletne opreme za hotele, gostilne, kavarne, zavode, dvorane i. dr. Založniki in trgovci dobe poseben popust. 2179

St. 51. Britov

z jako finim rezilom, že brušena kar za rabo. Cene K 6-25, K 9.—, K 13-50. — Zahtevajte veliki cenik z več nego 1000 slikami, brezplačno. — E. LUNA, Maribor št. 75.

Knjigovodja

za tovarniški obrat za takojšnji vstop se išče. Samostojni, bilančni, sigurni, v vseh pisarniških delih izvežbani, slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi in stenografije zmožni reflektanti naj prošnje s prepisi spricval in zahtevo vpošljejo ali naj se osebno predstavijo. Uradniki v železniški stroki imajo prednost. 3797

Strojne tovarne in livarne d. d. Ljubljana.

Miši, podgane, stenice, ščurki.

in vsa golazen mora poginiti, ako porablja moja najbolje prečiščena in splošno hvaljena sredstva, kot proti poljskim mišim K 5, za podgane in miši K 5.—; za ščurke K 5.—; tinktura za stenice K 6.—; uničevalec moljev K 3.—; prašek proti mrčesom 3.— in 6.—; tinktura proti ušem pri ljudeh K 3.—; mazilo za uši pri živini K 3.—; prašek za uši v obleki in perila K 3.—; tinktura za bolhe pri pseih K 3.—; tinktura proti mrčesom na sadju in zelenjavi (uničevalec) K 3.—; Prašek proti mravljam 3.—. Pošilja po povzetju Zavoda za eksport.

M. Jünker, Zagreb 39., Petrinjska ulica 3. Trgovcem pri večjem odjemu popust.

Štambilije

vseh vrst za urade, društva, trgovce itd.

Anton Cerne, graver in izdelovatelj kavšuk-štambiljev Ljubljana, Doorni trg 1.

Komisija prodaja, dokler traja zaloga, prvovrstno „Balkan“ čistilo za čevlje

3762 po K 21-50 za ducat. Prodaja se samo v večjih množinah.

revmatizem

podagra, ishlas, bol v križu, nevralgija, otrpneje vratu itd. pripravljajo mnogi zdravniki Fellerjev bol otežujoči

Elsa-fluid

6 dvojnih ali 2 spec. steklenici 24 kron. Fellerjeve odvajalne, prebavo pospešujoče, tek urejujoče rabarbarske

Elsa-kroglice

6 škatljice 12 K — v. Edino prave pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elza trg 134 (Hrv. Zagorje). Omot in poština se računata posebej najceneje. Kdor naroči več obremen, prihrani mnogo. VI

Ljudska posojilnica

v Ljubljani, v lastnem domu Miklošičeva cesia št. 6 obrestuje hranilne vloge po čistih

2%

Ljudska posojilnica v Ljubljani je največja slovenska posojilnica in je imela koncem marca 1919 nad 40 milijonov kron vlog in nad 1 milijon enotistoč kron rezervnih zakladov.

Posojila se dovoljujejo po 4 do 5%.

Ljudska posojilnica stoji pod neposrednim državnim nadzorstvom.

BALKAN ima nekaj vagonov zdrave KOROZE naprodaj!

Oddaja cele vagone. 3771 (4)

VARAŽDINSKE TOPLICE (HRVATSKA)

Zvepleno kopališče

Železniška in poštna postaja, telefon, brzojav.

Nov zdraviliški hotel. Električna razsvetljava. Staroznana, radioaktivno zdravilišče z žveplom (Schwefel-therme) + 58° C priporočeno proti protinu, revmatizmu, išiasu i. t. d. boleznim v vratu, grlu, prsih, jetrih, želodcu in črevesnih boleznih. Elektr. masaža, blatne, ogljikovo kisle in solne kopeli. — Odprto celo leto. — Krasna okolica. — Mod. oprema. — Novi hoteli. — Prospekte gratis. — Zdravil. zdravnik dr. J. Lochert.

Daruvar Mineralno in blatno kopališče. Radioaktivni topli izvori. Najuspešnejše zdravljenje: reumatizma, ishlasa, posledic raznih bolezni, ženskih bolezni, slabokrvnosti in splošne slabosti.

Slavonija, postaja juž. žel. Ugodno letovišče. — Dobra oskrba. Celo leto otvoreno. Glavna sezona od maja do septembra.

revmatizem

podagra, ishlas, bol v križu, nevralgija, otrpneje vratu itd. pripravljajo mnogi zdravniki Fellerjev bol otežujoči

Elsa-fluid

6 dvojnih ali 2 spec. steklenici 24 kron. Fellerjeve odvajalne, prebavo pospešujoče, tek urejujoče rabarbarske

Elsa-kroglice

6 škatljice 12 K — v. Edino prave pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elza trg 134 (Hrv. Zagorje). Omot in poština se računata posebej najceneje. Kdor naroči več obremen, prihrani mnogo. VI

Kranjska deželna podružnica

n.-a. dež. življenske in rentne, neugodne in jamstvene zavarovalnice v Ljubljani, Marije Terezije cesta 12, II. n., sprejema zavarovanje na doživetje in smrt, združeno tudi z vojnim rizikom, otroških dož., rentna in ljudska, neugodna in jamstvena zavarovanja. — Javen zavod. — Absolutna varnost. — Nizke premije. — Prospekti zastoj in poštine prosto. — Sposobni zastopniki se sprejemajo pod najugodnejšimi pogoji.